

Tefekkür

– Dogan Çolak · 31 Ekim 2010

Seni bildim,ben kendimi bilmekle; ahseni takvimi özümde buldum her zerremde seni soludum durdum ruhum sana asık, seni özlemekte.... Hz.Ademle başlar nübüvvet Hz.muhammet en büyük devlet aşkın menbaından içtinmi şerbet? kevser dudadığınan bal dökülmekte... aşkından tutşan bir divaneyim geceli gündüzlü ahuzardeyim bezmi elestinde galu belayım ruhum senden gelip sana gitmekte... yaradan rabbime gönlümü verdim sırrının içinde ne sırlar gördüm gülüstane girdim güllerin derdim bülbülün feryadı arşı delmekte.. pervane misali döner yanarım aşkınla kaynayan dertli pınarım ben kendi halimce seni ararım mahsere denk gözüm hep beklemekte ne cevherlerin var, sen neler verdin kefilsiz senetsiz neler gönderdin halifemdir deyip taltif eyledin dağlardanda yüküm ağır gelmekte.. bir an bile olsa gaflete dalma birer misafiriz bu garip handa çaydan geçip sende dal ummanlara sevgi sellerinde yol dürülmekte.. yüce yaradanı düşürme dilden (ölmeden önce öl) ecel gelmeden seherlerde selam gönder gönülden göz yaşıyla kirpik sürmelenmekte bir garip doğanım aşkımla yetermi? ateşsiz yürekten duman tütermi? mahşer günü bu boynumu bükermi? rasulussakaleyn sana gülmekte...